

अभिपूजनं पायसादिभिः ॥ ५१ ॥ मंगल्यं मंगलवचनं अभिनंदनं शतं जीवेति वचनेन सुखोत्पादनं च कुर्यादिति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ समाचरेदभिनंदनं पापकर्मिणः स्वहृदयं पापिष्ठमित्याचक्षते क
संस्कृतं पायसं नित्यं यवागूंरुसरं हविः ॥ अष्टकाः पितृदेवत्याग्रहाणामभिपूजनं ॥ ५१ ॥ इमं श्रुत्वा कर्मणि मंगल्यं क्षुतानामभिनंदनं ॥ व्याधितानां च सर्वेषामा
युषामभिनंदनं ॥ ५२ ॥ न जातु त्वमिति ब्रूयादापन्नोऽपि महत्तरं ॥ त्वंकारो वा वधो वेति विद्वत्सु न विशिष्यते ॥ ५३ ॥ अवराणां समानानां शिष्याणां च समाचरे
त् ॥ पापमाचक्षते नित्यं हृदयं पापकर्मिणः ॥ ५४ ॥ ज्ञानपूर्वकृतं कर्मच्छादयं ते ह्यसाधवः ॥ ज्ञानपूर्वं विनश्यंति गूहमानामहाजने ॥ ५५ ॥ न मां मनुष्याः प
श्यंति न मां पश्यंति देवताः ॥ पापेनाभिहितः पापः पापमेवाभिजायते ॥ ५६ ॥ यथा वार्धुषिको वृद्धिं दिनभेदे प्रतीक्षते ॥ धर्मेण पिहितं पापं धर्ममेवाभिवर्धयेत् ॥
॥ ५७ ॥ यथा लवणमंभोभिराप्नुतं प्रविलीयते ॥ प्रायश्चित्तं हतं पापं तथा सद्यः प्रणश्यति ॥ ५८ ॥ तस्मात्पापं न गूहेत गूहमानं विवर्धयेत् ॥ कृत्वा तत्साधुष्वारुख्ये
यं ते तत्प्रशमयंत्युत ॥ ५९ ॥ आशयासंचितं द्रव्यं कालेनैवोपभुज्यते ॥ अन्ये चैतत्प्रपद्यंते वियोगे तस्य देहिनः ॥ ६० ॥ मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषि
णः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव समासते ॥ ६१ ॥ एक एव चरेद्धर्मं न धर्मध्वजिको भवेत् ॥ धर्मवाणिजकाद्ये ते ये धर्ममुपभुंजते ॥ ६२ ॥ अर्चयेद्देवानं दंभे
न सेवेतामायया गुरुन् ॥ निधिं निदध्यात्पारत्र्यं यात्रार्थं दानशब्दितं ॥ ६३ ॥ इति श्रीम० अनु० आनुशासनि० दानधर्मधर्मप्रमाणकथने त्रिषष्ट्यधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ युधिष्ठिर उवाच नाभागधेयः प्राप्नोति धनं सुबलवानपि ॥ भागधेयान्वितस्त्वर्थान्कृशो बालश्च विंदति ॥ १ ॥ नालाभकाले
लभते प्रयत्नेऽपि कृते सति ॥ लाभकालेऽप्रयत्ने न लभते विपुलं धनं ॥ २ ॥ कृतयत्ना फलाश्चैव दृश्यंते शतशो नराः ॥ अयत्नेनैव मानाश्च दृश्यंते बहवो जनाः ॥ ३ ॥ यदि
यत्नो भवेन्मर्त्यः स सर्वं फलमाप्नुयात् ॥ नालभ्यं चोपलभ्येत नृणां भरतसत्तम ॥ ४ ॥ प्रयत्नं कृतवन्तोऽपि दृश्यंते ह्यफलानराः ॥ मार्गत्याय शतैरर्थानि मार्गश्चापरः सु
खी ॥ ५ ॥ अकार्यमसकृत्कृत्वा दृश्यंते ह्यधनानराः ॥ धनयुक्ताः स्वकर्मस्था दृश्यंते चापरेऽधनाः ॥ ६ ॥ अधीत्य नीतिशास्त्राणि नीतियुक्तो न दृश्यते ॥ अनभिज्ञश्च
साचिव्यंगमितः केन हेतुना ॥ ७ ॥ विद्यायुक्तो ह्यविद्यश्च धनवान् दुर्मतिस्तथा ॥ यदि विद्यामुपाश्रित्य नरः सुखमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥

मर्णैव तेषां हृदयं ज्ञायत इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ धर्मध्वजिकः तत्प्रकाशकः ॥ ६२ ॥ पारत्र्यं परलोकहितं ॥ ६३ ॥ इति अनुशास० नै० भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ नाभागधेय इति ॥ १ ॥ २ ॥ कृतयत्नोऽफलो येषां ते कृतयत्ना फलाः ॥ ३ ॥ भवेत्समर्थः स्यात् ॥ ४ ॥ आयशतैः उपायशतैः सुखी धनेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥